

Da li će postupak prema napuštenim psima i mačkama u novom gradskom azilu u Rakovici biti isti kao u Gradskoj kafileriji u Ovči?

Akcija sterilizacije beogradskih uličnih pasa koja je započela 23.10.2009. u gradskom azilu u Rakovici i trajala do 10.11.2009. godine, održana je u veoma lošim uslovima i pod okolnostima koje nijedna organizacija za zaštitu životinja ne bi trebalo da prihvati. Zbog toga želimo da skrenemo pažnju javnosti sa idilične slike o novom azilu i protekloj akciji koju stvaraju gradske vlasti, a naročito organizacije za zaštitu životinja koje su bile učesnice u ovom projektu.

„*Belgrade* – Euro-P.A.S. and its partner organization from Belgrade Animal Rescue Center (ARC) together with the City of Belgrade organized the Castration Action during which three veterinarians from Europäischen Tier- und Naturschutz (ETN) are sterilizing a few hundreds of stray animals in the new Centre for sterilization in Rakovica, which is a part of Belgrade. This project is a good example how local authorities together with local and foreign animal welfare organizations can work together and help in resolving the problem of stray animals.“

Gornji pasus je preuzet sa sajta organizacije Euro-P.A.S., i u prevodu znači „Beograd – Euro-P.A.S. i njegova partnerska organizacija iz Beograda Spasilački centar za životinje (ARC) zajedno sa Gradom Beogradom organizovali su akciju kastracije za vreme koje su tri veterinara iz Europäischen Tier – und Naturschutz (ETN) sterilisala nekoliko stotina uličnih životinja u Centru za sterilizaciju u Rakovici, koja je deo Beograda. Ovaj projekat je dobar primer kako lokalne vlasti zajedno sa lokalnom i stranom organizacijom za zaštitu dobrobiti mogu da rade zajedno i pomognu u rešavanju problema uličnih životinja.“

Iza tih nekoliko redova, koji opisuju idiličnu situaciju i podrazumevaju odgovarajući postupak i uslove, krije se sledeća priča:

Do početka akcije sterilizacije gradski azil nije bio zvanično počeo sa radom. Razlog tome je to što objekat nije ispunjavao tehničke uslove, pa nije dobio upotrebnu dozvolu, a to u ovom slučaju praktično znači da nije imao napajanje električnom energijom koje zadovoljava standarde pa se nisu mogli priključiti neki potrebni aparati, nije bilo grejanja, telefona, niti zaposlenih koji bi se bavili psima. Postojali su administrativna služba, hvatači pasa i vozači. Kao ispomoć, bili su prebačeni radnici iz kafilerije u Ovči, čiji odnos prema psima je sinonim za zlostavljanje i ubijanje. To je poznato ne samo u Beogradu već i širom Srbije. Zahtev za

promenu zaposlenih u Ovči uputile su gradonačelniku sve beogradske NVO za zaštitu životinja još pre više od godinu dana. Nije bilo osnovnih sredstava za održavanje higijene, pribora za čišćenje i sredstava za dezinfekciju. Postojala je jedna četka, jedna metla, jedna kofa i jedno crevo za vodu.

Fotografije snimljene u Rakovici tokom akcije sterilizacije (uvećajte)

Od prvog dana su počele da stižu primedbe i pritužbe brojnih građana i staratelja uličnih pasa koji su doveli pse na sterilizaciju. Na prvi pogled se videlo da je psima na postoperativnom oporavku lošim tretmanom ugroženo zdravlje. Psi su bili smešteni zajedno bez ikakve selekcije. U prostorijama sa boksovima nije bilo grejanja. Posle operacije psi su bacani na hladan beton prekriven urinom i fekalijama. Posle operacije psi nisu bili pod antibiotskom zaštitom. Veterinari nisu nadgledali njihov oporavak. U boksovima se nalazila po jedna drvena podloga na koju nisu mogli da se smeste svi psi i ispod koje se ne čisti. Hrana se nije davala redovno, a kad jeste, onda tako što je bacana na pod, jer nije bilo dovoljno posuda. Nije bilo ni posuda za vodu. Nabavljene su 15-tak dana posle početka rada azila, ali i pored toga psi su bili stalno žedni jer im nije sipano vode koliko je potrebno. Slabije jedinke nisu stizale ni do hrane ni do vode jer im to nisu dopuštale one jače. Bilo je bolesnih pasa i onih koji su u očigledno lošoj kondiciji, ali to nije sprečavalo da i oni budu sterilisani bez brige da li će podneti operaciju i kako će se oporaviti. Psi su bili u stalnom strahu i stresu, što utiče na njihov imunitet, a samim tim i na uspešnost njihovog oporavka.

Na poziv gospodina Terzina uputili smo našu volonterku gđu Ljiljanu Hofer, koja je za vreme akcije sterilizacije nekoliko dana pomogala u azilu oko hranjenja, pojenja, razmeštanja pasa i

čišćenja boksova. Ona je bila svedok svega gore navedenog. Ukoliko neko želi da proverí naše navode, može nam se obratiti i mi ćemo mu proslediti telefon gdje Hofer. Jezik komunikacije je srpski.